

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

házhoz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért igrtattatik be.

Lapunk számára hirdetések felvesznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórész. **Bécsben:** Oppelik L. és Mosse Rudolf.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

80. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejervár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) ezimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyiltérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Keziratok nem küldetnek vissza.

Szinészetünk érdekében.

Nemzetiségünk iránt mindenkor nemcsak a köteles tisztelettel és szeretettel viseltetünk, hanem a legnagyobb hévvel és kitartással küzdöttünk érte. — Küzdöttünk mindenért a mi magyar; a mi emeli és terjeszti a magyarságot. Nemzetiségünk, nemzeti nyelvünk, érzelmünk s nemzeti szellemünknek kétségkívül leghatalmasabb, legerősebb támaszai közé tartozott és tartozik mindig a színészet.

Szinészetünk együtt kezdett ébredni a mult században a nemzettel, együtt fejlődött s terjeszkedett nemzeti nyelvünkkel; ugyanazon küzdelmeket vívta, ugyanazon elnyomásokat szenvedte mint nemzeti nyelvünk, mert hisz mindenkor annak s a nemzeti szellemnek nemcsak kifolyása, de harszója volt.

Ragaszkodással viseltettek atyáink a színészet iránt, szeretettel karolták fel épen Székesfejervárott a színügyet, kell hogy mi is méltók legyünk atyáinkhoz és mi is felkaroljuk nemzetiségünk hatalmas terjesztőjét — a színészetet.

A színidény beköszöntött városunkba s a nemzet napszámái — mint egyik jeles írónk mondja — megérkeztek körünkbe. Szintársulatunk itt van s az előadások még e hó folytán meg fognak kezdődni. Nyomasztó anyagi viszonyaink közt kétségtelen nem a legkedvezőbb helyzet van kilátásban színészeinkre nézve, sőt az anyagi súlyos helyzet a legsötétebb jövőt tünteti fel. Azonban nem szabad csüggednünk, nem szabad főleg a magyar színészet barátainak ily magyar szellemű városban rémképeket csinálni. Városunk megmutatta áldozatkészségét a színészet iránt, meg fogja mutatni a jövőben is, s teljes erővel és kitartással fogja pártolni a színésze-

tet ez évben. Ezt hisszük, reméljük és feltesszük róla. Hiszünk annyival is inkább, mert a pártolást színészeink s a derék színigazgató méltán megérdemli. — Sokfelől a legkedvezőtlenebb híreket hallottuk a jelenlegi szintársulatról, az a lehető legkedvezőtlenebb színben festetett le. E hírek nem valók. Ha áttekintünk a társulat névsorán s összehasonlítjuk hazai nagyobb városaink szintársulataival, látni fogjuk, hogy e társulatnál nemcsak első rangú vidéki színi erők vannak, de a derék igazgató iparkodott városunkban mult évben közkezdveltséget kivívott színészeket is megnyerni, s a közönség mult évi kedvencei nagy részben körünkben vannak ismét.

Áldozatkészséggel szervezte a színigazgató a városunkban működendő társulatot, hogy a közönség igényeinek megfelelően. Miután közönségünk megkívánta tőle, hogy a nyomasztó viszonyok közt is igényeinek megfelelő társulatot szervezzen, s miután ez szerveztetett is, remélheti viszont a színigazgató, hogy a lehető legnagyobb pártolásban részesíti.

A nemzeti szellem érdekében elvárhatjuk közönségünkétől a minél nagyobb mérvű pártolást. Közönségünk áldozatkészségéhez, pártolásához, ha valaha, csak az ily súlyos anyagi viszonyok közt fordulhat a színészet.

A közönség áldozatkészségén kívül fordulunk most a szinügpártoló-egylet alakítóhoz. Két elem küzd érte, de eddig kevés eredménnyel. A színházi választmány az egyik, a közönség köréből „többen” a másik. Az utóbbiak a tettek mezején előbbre haladtak, mert az alapszabályokat elkészítették. Itt az idő, midőn a két elem külön nem működhetik többé, hanem csak egyesült erő hozhat eredményt létre. Egyesüljön a kettő s lépjenek egyesült erővel a tettek mezejére. Alakítsák meg mielőbb a pártoló

egyletet, hogy az is hasznos működését a szinügy érdekében megkezdhesse.

Másik fontos kérdés is van, mi még mielőbbi megoldást igényel. Ez a színházi zenekar szervezése, mely kétségtelen igen nagy teherrel jár, ha azt csupán az igazgatónak kell létesíteni. Már a mult évben tettek lépést a helybeli káptalanál, hogy a templomi zenekarnál adjon állást a színházi zenekar tagjainak, mert ezáltal igen könnyítették a zenekar fentartása. A káptalanhoz fordulunk, mielőtt az illetők fordulnának, tegye meg a magyar szinügy érdekében — nem az áldozatot, mert hisz áldozattal nem jár — hanem a szíves barátságot s a színházi zenekar tagjait alkalmazza a templomi zenekarnál! A hazafias érzelmű káptalan hisszük a közönség ezen kérelmét teljesíteni.

Ennyit akartunk egyelőre színészetünk érdekében elmondani. A közönség pártolását, a szinügpártoló-egylet mielőbbi működését s a káptalan szíves hajlamát híve és óhajta, szinügyünknek — a nyomasztó pénzügyi viszonyok közt is a lehető legjobb jövőt remélünk. Adja az ég, hogy úgy legyen!

A helybeli főgymnasium felavatási ünnepélye.

— Október 3-án. —

A zircz-cisztercei rend a hazai tanügy terén számtalan érdemeket szerzett eddig is, melyekért méltán köszönettel tartozik, nemcsak minden tanügybarát de a haza lakossága; köszönettel tartozik a magyar nemzet, melynek érdekében harszólván — számtalan jeles férfiut neveltek e hazának. Ezen érdemek koszoruját egy fényes, egy hervadhatatlan koszorúval szaporíták, midőn városunkban igen jól szervezett főgymnasiumunknak fényes, mondhatni nagyszerű s e hazában

TÁRCZA.

Haidé története.

— Irta: Szűts Miklós. —

(Folytatás.)

Irlandi csendélet Tipperary grófság közepén.

Egy óra alig mult el e beszédek után s én már Kenealynél voltam, ki kényelmesen ábrándozott érdekes lakásán. Egy tekintet és a szertefekvő könyvek, rajzok, zeneszerkek és műemlékek halmaza meggyőzött arról, hogy itt egy gazdag, de magas miveltségű semmittevőnek vagyunk lakásán.

De nekem nem volt időm ezekre ügyelni. — Az érdekes férfiú szívélyes üdvözlésére azonnal céloimhoz közeledtem.

„Úgy hiszem most már mindent tudok; csak egyet nem értek: hogy a gyakorlott szemű világi oly nyugodtan tud elhaladni a gyémánt mellett, mintha föl sem ismerné, és le nem hajol, hogy fölemelje.”

„Ebből látom, hogy nem mindent tud barátom” mondá ő nyugodt szívélyes modorában ügyetlen sietőséggel mondott szavaimra „Nem is tudhat ön egyebet, csak Dönhoff kisasszony történetét, de nem tudhatja az enyémet.”

„Bárminő legyen is az, egy pillantást vettem be-

léje, s ezután is merem ismételni, hogy nem értem, ha az annyira elvette látását, hogy az arcát körülözönlő fényes napsugarakat se látja; vagy ha már nem látja, érezné legalább ezek melegét.”

„Igen, nem érti 22 éves szívvel; mert nem is sejtji, hogy jöhet idő, midőn a dolgokat többé nem a szerelem, hanem a kötelesség vagy emlékeink világában látjuk. És, hogy a szív, melyen egy időben szünet nélkül a legsokféltűbb hangulatok zajos karavánja vonul keresztül, lassankint oly puszta, kietlenné lesz, mint a romladozó ház, mely lakhatatlanná lön; az érzelmek csatáját egyhangu csend váltja föl.”

„Nem,” mondám „bocsásson meg, hogy pelyhes állu ifjonez létemre önnel vitázni merek. De nekem úgy tetszik, hogy ön nem jól használta föl az életet, eltékozolta épen azt, a mi legszebb abban, a szeretetet. Másképp szíve nem volna üres. A jól fölhasznált élet nem üresíti, hanem megtölti szívünket. Minél tovább megyünk, annál több állandó kép domborodik ki szívünk láttávolán s az ifjuság határozatlan ködképeit magvas alakok váltják föl: barátok és törekvések, emlékek és sikerek, megnyugvás és lemondás.”

Ő végtelen szívességgel nézett rám és vállamra ütött.

„Így szeretem a fiatal embert, csupa lelkesedés, csupa bensőség. Szüksége is van rá; mint a virágok a hideg éjbe, így fogja ön e melegséget az életbe kisugározni s ha nem volt elég belőle, könnyen ébredhet arra, hogy a dér megcsipte.”

„Aha!” mondám mosolyal, „látom gyermeknek néz; de ne üsse el tréfával a dolgot, feleljen ellenvetésemre, szó szót ad s majd kifejtem én theóriámat.”

Nevetett. „Hisz komolyan is akarok önnel szólni. Látta én is ilyen voltam egykor mint ön itt mellettem. Az életet akkor én is úgy képzeltem, mint esigavonalat, mely a születéssel egy pontban kezdődvén mindig nagyobb és nagyobb köröket ír e körül míg végre egy elfutó egyenes vonalban nyomul a beláthatatlan végtelenség felé. De most — most is esigavonalnak képelem, de megfordított irányban. A végtelen egyenessel kezdődik, azt sem tudjuk honnan jö, és mind öszszébb szorul, egyre szűkebb és szűkebb köröket ír le mintha önmagát akarná megfojtani, míg végre a középső egyetlen pontban végződik; s életünk folyása nem távozás hazulról, hanem megérkezés és nem a bölcsőben, hanem a sirban vagyunk — otthon.”

Innen az egyhanguság, innen az egyoldalúság! Az élet mindinkább körülárkol bennünket, úgy szólnán „megfogjuk magunkat” életünkben, s a kötelék minél jobban vergődünk, annál jobban körülfog, s a kik egykor az egész világot kívántuk átölelni, most alig tudunk pár embert keblünkre szorítani.”

„Ez az elszigetelés filozofiaja, mely esőndet, nyugalmat ad, de drágán fizeti ön ezt meg uram; egy hosszú sivár élet árán veszi meg e kétes függetlenséget a külső bajoktól, de e helyett az elégedetlenséget, melyet kívülről meríteni nem akar, mindjárt oda plántálja saját szívébe. Oly ragyogó tulajdonokkal, oly

páratlan épületet emeltek. A díszes főgymnasiunai épület ünnepélyes felavatása october hó 3-án folyt le.

Az ünnepély említett nap délelőtt 10 órakor vette kezdetét, a zircz-ciszterci templomban tartott misével, melyet nsg. Rezutsek Antal apát ur végzett el segédlettel. A mise után a nagyszámú közönség az új iskola épület díszes nagy termébe vonult. Ez alatt egyházi segédlettel apát ur az épület egyéb részeit felszentelvény, a már nagyszámú és fényes közönséggel megtelt nagyterembe ment, melyet szintén felszentelt s az egyházi szertartást befejezte. A nagyterem kiállítása, elrendezése igen díszes; a terem bolthajtással van ellátva, mely 6 pár ércoszlopon nyugszik. A falak szép festéssel, a bolthajtás pedig díszes ékítményekkel van díszítve. Talapzata mozaik. A terem elő részében szószék van felállítva.

Az egyházi szertartás után — a szép közönséggel megtelt teremben — az ünnepély többi részlete következett. — A szép közönség körében ott láttuk az egyház részéről Pauer János püspököt, Venosz Imre apát-kanonokot; Riesz és Dunst tábornokokat, báró Miske I. alispánt, Novák Kálmán polgármagyot, gróf Zichy Nándor, Szögyény László képviselőket, Danitz Béla törvényszéki elnököt stb., a megyei és városi törvényszéki s katonai tisztikarok, a helybeli papság, tanítói kar stb. tagjait; ezenkívül mind vidékről, mind városunkból nagyszámmal jelentek meg a közönség köréből.

Az egyházi szertartás után a Janny Jozsef ur vezérlete alatt levő kar a himnust kezdé énekelni, majd ennek befejeztével Rezutsek Antal apát ur, 80 éves aggastyán, az érdemekben megőszült derék férfi, ezen intézet egykori tanára, a tanügy nagy barátja, a jó hazafi s a rend jelenlegi fejedelme lépett a szószékre. Meghatva, aggkora daczára, elég tiszta hangon a következő hazafias beszédet intézte a közönséghez:

„Mélyen tisztelt vendég közönség! A népek társadalmi jóléte s politikai nagysága csak a cultura karjain jelenhetik meg. Ha ezen tapasztalati igazságból kiindulva a hazánkban ezen idők szerint észlelendő közművelődési mozgalmakat figyelemre vesszük, lehetetlen, hogy hazafiúi lelkesedéssel ne higyük s ne bizzunk nemzetünk jövőjében.

Valóban ha magas korom határáról az általam átélte mozgalmas századot áttekintem, sőt ha történelmünk fátylavilágánál Mátyás és Lajos nagyfejedelmink tudomány ápoló századaira visszatérek és magát a magyar keresztény culturát megalapító első szt. királyunk korát számba veszem is, igazsággal vélem elmondhatni, hogy hazánk műveltség történeti évkönyveinek számára talán soha sürűbb, soha emlékezetesebb adatok nem készültek, mint épen korunkban. — Siet-népünk felhasználni a béke napjait — megnyitni anyagi és szellemi haladásának forrásait, javítani az idők által túlszárnyalt intézményeit; fölepíteni nemzeti jóléte és nagysága csarnokát. — Időnket valóban a culturalis honalapítás, a tudományos investitioik korszakának jellemezhetni legáltalában. Tudomány és műegyetemeinktől le egész a kisdudóvódákiig s tanyaiskolákiig, minden és mindenütt az alapító nemzeti és magán áldozatokat s a haladás lélekemelő epochalis eseményeit tárja előnkbe.

Középtanodánk az általános művelődés e nagy jelentésű műhelyei talán legkiválóbb tárgyai és színterei még az alakuló tudományos mozgalmainknak. — És ha ezek mégis évek hosszán át is csak halkán, csak lassu szellemi foglalkozásokkal küzdhetnek előre;

fényes sajtóságokkal mint önben egyesülnek, mégis nyomtalanul fog köröszülni az életben mint a hősugár az üvegablán. És miért? Mert elszakítja magát az emberiség testétől. Az ember csak az emberért és az ember által érhet valamit. Őh kapcsolja magát vissza ez élő nagy testhez, szeressen és vegye el a szerelmet, hibázzon és remegjen, ne legyen tökéletes, ne legyen brillans félisten, csak legyen ember; majd meglátja, mily boldogság az, embernek lenni.“

„Két dolog kapcsolhat az emberiséghez: szeretet és munka. Igaz, én mind a kettőt elmulasztám. A szeretetet, mert megölték bennem, a munkát, mert gazdag valék s nem szorultam rá. Időmet egészben véve nem az embereknek, hanem magamnak szenteltem s most már nincs visszafordulás.“

„De igen,“ kiáltám örömmel, látva ingadozását, „a szeretet által. Nyissa meg szívét ezen szerelmnek, melyhez hasonló mélyet, melyhez hasonló magasat nem talált soha. Én láttam s meghajoltam előtte. Megvetem a gyötrelmet bennem s leborulva szeretném kérni, mire holnap talán ismét erőm se volna, kérni: szeresse Haidét. Szeresse, tegye boldoggá. Ő egy egész világ üdvösségét hozza önnek azon érzésben, mely gyilkos méreggét válik számára, ha ön illetlenül hagyja.“

„Szegény gyermek! Miért kellett e nemes magot a sziklára vetnie, hol kikelni nem fog? De barátom, vigaszára mondom, az ily bánat a nőt némely költő szerint néha megöli, néha megrontja, néha pedig s a legtöbbszőr — csak elmúlik.“

ha belső szervezetök még e napig sem juthatott el az óhajtott megállapodásra; ennek egyik, csak lassanként legyőzhető, gátja kétségkívül abban állott és áll: hogy a magas intézőknek tanügyünk vezérferfiainak eszméihez a méltó tér és eszközök hiányoztak és még mindig hiányzanak. E helyen is a hol állunk, oly hajléka volt még kevéssel azelőtt a tudománynak, mely noha a „Sedes Palladi Doctae Sacra,“ nemes feliratot viselte homlokán, csakis a leforgott századok szerény követeléseinek felelhetett meg, azon időknél, midőn a középoktatás még korlátozottabban téren fért meg. Pár évtized óta pedig szűken sem fogadhatta többé kebelében a középoktatásnak nagyban kiszélesedett köreit. Ez óta felhalmozódott tudomány és taneszközei, muzeuma, könyv- és természettára, rajz- és tornaeszközei s tanítása mind zsellérhelyiségekre voltak utasítva.

Áldom a gondviselést mélyen tisztelt vendég közönség: hogy az most már nincs úgy; áldom a minden kegyelmek adóját, ki erőt és módot nyújtott nekem, hogy ki a főgymnasium átalakításának ügyét évek óta szívemen hordoztam, — ha súlyos eszközlés útján is végrehajthatam — azt és életem alkonyán még megérhettem, hogy ez új földél alatt mondhattak áldást dicsőségesen országgló fejedelmünk I. Ferencz József császár és apostoli királyunk ő felségének boldog és hosszas uralkodására; és hogy az oktatásügynek jelenlevő minden rendű barátait a tudomány oly hajlékában üdvözölhetem, mely méltónak mutatkozik arra, hogy ezen idők követeléseinek s a legmagasabb s magas várakozásoknak, valamint ezen őshírű királyi székvaros díszének is megfeleljen.

Nincs most egyéb hátra, minthogy szívem azon szent szándékát s buzgó óhajtatását, melylyel e hajlékot imént megáldottam, meghallgassa és foganatosítsa a kegyelmek Istene, mely óhajtatásom abban áll: vajha sz. rendem tagjai, kik 62 év óta hintegették innen az el-takarított ő falak közt a vallás, erköcsi, hazafiúi és tudományos elvek áldásos magvait; ez új falak közt is szerencsével folytatván hasznos munkásságukat azon édes, azon jutalmazó gyümölcseit lássák mindenkor fáradozásuknak, hogy ezen nemes város és vidékének mindazon gyermekei, kik az intézetet felkeresték: egytől egyig hívei legyenek és maradjanak szent vallásunknak, hívei koronás fejedelmünknek, tisztelői minden felsőbbeknek, örömei és büszkesége szülőiknek, munkás és szerető fiai az édes hazának s messze sugárzó dicsősége a magyar névnek és a magyar nemzeti műveltségnek.“

Az agg férfi ezen hazafias szellemű beszédét viharos éljen követé. Apát ur beszédének befejeztével a fejevári rendház derék főnöke Gerlach Benjamin ur a főgymnasium derék igazgató tanára lépett a szószékre. Az érdemekben megőszült, köztiszteletben s szeretetben álló férfi hazafias érzelmeivel s meghatva szolt. Igen sikerült beszédét főbb vonalában, úgy az ünnepély egyéb részleteiről leírásunkat jövő számunkban közöljük.

(Vége következik.)

Apróságok.

A mult hét nevezetes eseményekben, melyek fényt alig ha hoznak városunkra, gazdag volt. Csak hogy az ilyen eseményekre azt mondjuk jobb ha nem történekn. Reáliskolánkra, mely eddig oly szépen virágzott — ki-mondatott a pereat. Szép virágzását megirigyelte a sors s idejekorán eltörtük a pálcát ott a tanácsteremben. Furcsa! A miniszter örömmel beleegyezett a 7-ik

„Az ilyen nem. Őh, szeresse, vagy csak tette, hogy szereti. Lehetetlen, hogy oly nemes szerelem idővel hason érzelmét ne ébreszessen.“

„Barátom, lapozza át a házasságtörések történetét s meg fog győződni, hogy a szerelm tetteése mindig gyűlöletben végződik. Épen az ily nemes, nagy szerelemnek, ha mindent megvonunk is tőle, egyre föltétlen joga van: öszinteségre. Nem szabad érte csinált virágot adnunk. Szentségtörésnek tartanám ily nemes érzésnek viszonzásául csak szurrogatumot nyújtani. Inkább megölném. Mit adhat egy kiholt szív oly nemes ifju lángért?“

Szomoruan támasztam kezemre homlokomat. „Tehát nem fordíthatom el a keserű poharat,“ mondtam.

„A lélekért lelket!“ kiáltá Kenealy, ki lassankint mindinkább nekihevíült. „Ő érdekel, tetszik nekem, de mi ez ahhoz képest, amit ő ad. Ifjuság és első szerelem az életnek legszebb két virága. Nem akarnám, hogy ő is azt mondja, mit Puskin szép költeményében a cserkesz leány a kaukázusi fogolynak: miért szinlettél, ha nem szeretsz?“

„Hah kimondta: ön a kaukázusi fogoly. Ön is oly tehetetlenül meláz mint az a sziklához lánczolt szegény rab; csak hogy önnek láncza nem vasból, hanem emlékeiből van kovácsolva. Ön is elutasítja a mentő angyalt, visszatitzi a boldogságot. Örökre rab akar-e lenni?“

„Az én lánczom gyűrűim ráspoly nem fog ám. Őh én is voltam ifju, boldog, telve ábránddal, lelkesedéssel. De ábrándjaimat kigunyolták, ragaszkodásomat

osztály felállításába s a városi közgyűlés a szép tervet, melyért 40 helybeli polgár folyamodott — egy határozattal eldönté. Lesz illetve ez évben marad 6 osztály, jövőre pedig lesz semmi. Igaz, hogy sok pénzbe került volna fentartása, de bármily áldozatot meg kellett volna tenni, hogy virágzó iskolánk továbbra is fennmaradjon. Városunk a középiskolákon kívül felsőbb tanodákra épen semmit sem költ, s ez az egy lett volna s ennek is idejekorán nyakát szegték. Bizony, bizony e győzelem pyrhusi győzelem volt. Csak aztán később meg ne bánjuk. Részünkről szívünköl sajnáljuk reáltanodánk ily módoni elejtését.

A színügypártoló-egylet ügye körünkre égett. Itt a szinidény és még sincs az alapszabályokon kívül más egyéb. Ketten is versenyeztek eddig: a választmány és a közönségből „többen,“ de nem a tevékenységben, hanem a nemtevékenben! Alapszabályunk van, most már hát tegyük. A színészek 15 nap mulva itt lesznek s a 6 hó óta megpendített eszme még mindig vajudik. Félünk, hogy „eső után köpenyeg“ lesz az egész, s mire színpartoló egyletünk meglesz, addigra majd nem lesz színész a kit pártolni kellené s lehetne. Ilyen ez a mi gyorsaságunk! C—s.

Levelezés.

Szöllös-Győrök 1875. szeptember 30.

Kedves barátom! Becses lapjának 69. és 71 dik számaiban közzétett leveleimre a „Székesfehérvár és Vidéke“ című újság 72-ik számában „Megjegyzések“ tettek közzé azon szerkesztői megjegyzéssel, hogy („Beküldetett.“)

Minthogy ezen „Beküldetett Megjegyzések“ teljességökben nem a kérdésbe vont nemes ügynek, a tanításnak érdekében szólnak, hanem már akkor is kiláttam belőlök, mit most már egészen hiszek, hogy a „Struggle for life“ provincialiter nyomoruságos vergődése lehette azokat a szigoru incognitójában egészen otthonos irójának tolla alá: levelet irtam a nevezett újság szerkesztőjének kérve őt, hogy a levél közben megirt feleletemet sziveskedjék közölni. — Ő ezt nem tette, hanem más valami furesát művelt lapja 75-dik számának újdonsági rovataiban. Kérem azért őnt, kedves barátom! sziveskedjék becses lapjában, ha lehet, ezen leveletem egész terjedelmével együtt, s ama szám-üzöt néhány sort közzétenni, a mint következik:

Felelet a beküldetett megjegyzésekre. Felebarátom! Ön a „Székesfehérvár“ ban megjelent leveleimből szavakat más-más helyről, mik más-más fogalmak magyarázására szánvák, egy azon eszme kifejtésére hordott össze azon czélből, hogy engem, a mennyire lehetséges, nevétségessé tegyen. — Ez ellen hivatkozom leveleimre.

Azután temérdek kérdést intéz hozzám, mik közül némelyekhez ugyan nékem semmi közöm, másokhoz pedig önnek semmi köze.

Továbbá gyanusit, hogy Kleindin ur iskolája mellett reclamot csapok — Kleindin ur engem bizonyosan nem ismer, én meg őt valószínűleg már nem ismerem meg, mert csak kétszer láttam életben. A működött tanítók közül Berendorfer urat kivéve senkit sem ismerek, de beszédes vele sem vagyok. Tehát semmi okom a reclamra.

Végül, ön kérdést tesz „pirulási képességem“ felől, s megjegyzéseinek egyik helyén azt írja: „Jó, hogy leveleink olvasásakor csak képzületben állt

nevezték, míg egyszer arra ébredtem, hogy gyilkos vagyok.“

„Hogyan?“

„Husz éves valék, midőn megismertem szívem hölgyét. Judithnak hívták, soha nem feledem ez édes nevet. Ő 17 éves volt oly pehelyarcu, oly ártatlan mint a menyországnak egy mosolya. Azóta nem hiszek semmiben, azóta többször láttam miként lesz Haidéből Judith, Gretchenből lady Ellenborough.“

Majd így folytatá: „Hiába törekedném leírni a boldogságot, mely akkor szívemben honolt. — Ez lehetetlen. Talán senkinek szerelme úgy üdvözíteni nem tud mint egy leendő coquette-é. Ő már akkor ösz-tönszerűleg megtalálja a szívnek legérzékenyebb hurjait, de művészetét még csak szeretőjén gyakorolja. Ah szegény valék, mert nagy vagyonomat csak később gazdag nagybátyámtól örököltem, de nem cseréltem volna a legelső nábobbal. Szegény volt ő is, régi, elszegényedett nemes család gyermeke. Szegény volt és mégis oly gazdag: a természet igen sokat adott neki, a sors igen keveset. Anyját nem ismerem, az korán elhalt s azt mondják, híres szépség volt. Egy gondatlan, mivel sem törődő atya, s egy kényeztető, majomszeretető duenna nevelték vagy, igazabban szólva, ezek rontották. A dajka leirhatatlan szeretettel imáda csodaszép kisaszonyját, egyetlen hunyorítása parancs volt neki s nem tudok esetet, hogy csak egyszer ellenszeggült volna óhajának.

(Polytatása következik.)

ön előttünk, mert a szó elégtelen lehetett volna botránkozásunk kifejezésére. — Felebarátom! Ez mindkettő gorombaság, sőt az utóbbi durvaság is. És önnel ily modora tiltja, hogy én önnel a dolog érdemének megvitására bocsájtkozzam, és parancsolja, hogy ez ügyet részemről befejezzem nyilvánosan s önnel soha semmiféle körülmények között szóba ne álljak.

Ennyi volt kedves barátom az egész feleletem. Ha az a „Vidéke“ újság szerkesztője közzétette volna, akkor a felelet modora fölött jogosan adhatja vala véleményét. De mindenesetre nem igaz, hogy a hozzá intézett levélben lett volna más a legnagyobb udvariasságnál. Kivéve, hogy tán az „Ur“ szónál egyébbel nem tituláltam. De hát somogyi emberként: nem tudtam hogyan tiszteljem ő kigyelmét.

Most még kérem, rövid szóban, az esetre, ha a névtelen megjegyzéseket talán mégsem a kenyérláz sugalmazta, hanem ama „Vidéke“ újság szerkesztőjének elméje szülte, szabadjon öt eme kis olasz közmondással figyelmeztetnem, hogy: non conviensi al calzolaio giudicar più su che la pianella.

Fogadjon kedves barátom mély tiszteletem kifejezését.
Udvardy Ferencz, nevelő.

Megyei és városi hírek.

— **A megyei közgyűlés** lapunk bezártakor folyt le. A választások eredménye következő: a vaáli járás szolgabírájává megválasztott Lits Gyula; közkórházi gondnoknak: Pék Alajos vaáli járási alorvos; az ezen választás által megürült vaáli járási alorvosi állomásra megválasztott Rédey József; a dunapentelei gyógyszerári személyes jog Vagner Ferencznek adományoztatott. A gyűlés további lefolyásáról jövőre részletesebben szólunk.

— **Október 6.** A magyar történelemben e nevezetes nap évfordulója éppen ma van. 26 éve annak, hogy a nemzet önzetlen keblű fia közül 13 Aradon s egy Pesten (Batthyány Lajos) vértanui halált halt a hazáért. Kegyelettel ülünk meg e napot, a hazáért vértanui halállal elhunyt honfiak halála napját. Legyen e nap szent minden igaz magyar előtt, s örökké a kegyelet napja legyen. A megdicsőült hősök emléke örökké éljen köztünk s a jövő kor fiát is az ő szép példájok lelkesítse, valahányszor a hazáért tenni kell. Béke s egy nemzet áldása legyen a vértanui halált halt hősök porain!

— **A király ő felsége** névnapját szokott ünnepélyességgel ülte meg hétfőn a székesegyházban a megyei és városi hatóság, a kir. törvényszék, a m. kir. honvédség és közöshadseregbeli katonaság. A d. e. 9 órakor tartott szent misén Pauer János püspök ur pontifikált. Az ünnepet mozsárlövések jelezték.

— **Vasárnap** mindenki a szőlőhegyre sietett, hol e vigadók örömszájával lehetett találkozni mindenfelé. Szép, gyönyörű őszi idő kedvezett s az általános vigaság és mulatság késő estig tartott; sokhelyen egész éjjelen át szólt a zene és reggelig mulattak. — Régen volt ily vig a szüret vasárnapja mint az idén. Hja! ha Isten áldás van, megjön akkor a jókedv magától is.

— **Halálozás.** Fekete János urat, lapunk derék munkatársát súlyos csapás érte. — Köztisztletben és szeretetben álló édes anyja, a derék és kedves nő, ki valódi példányképe volt a régi magyar házias és családját szerető nőknek, e hó 4-én elhunyt. A halotti jelentés így szól: Fekete János és neje Vásárhelyi Nagy Krisztina és gyermekeik: Zoltán, Gyula, Gizella, férjezett Thorma Béláné és gyermekeik: János és Eszter; Fekete Eszter, özvegy Bárányos Józsefné és gyermekei: Janka, Róza, Juliánna, Géza; néhai Fekete Zsuzsanna, néhai Sipos Károlyné gyermekei Lajos és neje és gyermekei: József, Teréz, férjezett Kovács Elekne és gyermekei: Gaál Irma, özvegy Sörös Lajosné és gyermekei: Jenő, Vilmos, Béla, Vilma; Gaál Jenke, özvegy Györgyné; Gaál Lajos és neje Mattyók Teréz és gyermekük: Lajos; Gaál Róza férjezett Filó Jánosné és gyermekei: Lajos, Róza, Tihamér Laura; néhai Mészáros Juliánna, néhai Takács Józsefné gyermekei: Juliánna, Molnár Sándorné és gyermekeik: Sándor és Juliánna; Zsófia, Listár Jánosné bánatos szívvel jelentik forrón szeretett édes-, öreg-, illetőleg ösanyjuknak napuknak özvegy Gaál Sándorné született Kovács Zsuzsannának folyó évi október 4-én élte 86-ik évében tüdőszélhűdésben történt gyászos elhunytát. Temetése f. évi október 5-én d. u. 5 órakor Széchenyi utca 11. számú lakásáról a helyi hitvallásuk szertartása szerint fog megtörténni. — Székesfejérvár, október 4-én 1875. Béke poraira! — Osztóunk mi is derék munkatársunk bánatában, mely őt nélyen sujtá. Kívánjuk, hogy béke lengjen az elhunyt derék magyar nő porai felett!

— **A zircz-oziszercezi rend** főgymnasium épületének ünnepélyes felavatása e hó 3-án folyt le, mint azt lapunk egyik rovatában részletesen jeleztük is. — Az ünnepély további folyásáról, az ez alkalommal megjelent 1 magyar és 2 latin alkalmi költeményről jövőre szólunk részletesen. Megjegyezzük azonban, most hogy Gerlach Benjamin igazgató tanár ur igen sikerült beszéde után Szabó VIII. gymnasiumi tanuló mondott

egy ügyesen összeállított sikerült beszédet, azután a kar énekelt néhány darabot, végül pedig a szózatot énekelte el. Az egész ünnepély szépen s nagy renddel folyt le.

— **Realiskolánk ügye** elég sajnós a közelebbi városi közgyűlésen szomorú véget ért. A hetedik osztály ez évben nem fog felállítani, hanem csak 6 osztály marad, jövőre nézve pedig a realiskola további fennmaradása kétséges. Szégyen ránk nézve, ha ezen intézetünk megszűnik létezni, annyival is inkább szégyen, mert csak egyetlen egy felsőbb tanintézetet tartott fenn a város saját költségén s azt is beszüntetni iparkodik. Fejérvár egy szép s nagyterjedelmű vidék központja, oly vidék, mely igen sok tanulóval szolgáltattott eddig is e tanoda javára, s e mellett maga a város is nagy számú tanuló ad ezen intézetnek és mégis a városi hatóság annak fennmaradását feleslegnek véli, mert költségös. Elhiszszük hogy költségös, de áldozatot hozni a közügynek is kell, ha a zircz-oziszercezi-rend szép áldozatot tudott hozni, nem hozhatna e a város is bár drága áldozatot! A közvélemény elítéli a hatóság e tettét!

— **Vándor színészek** látogatták közelebbi megyéket s a nagyobb községekben előadásokat tartottak. Igy előadásokat tartottak: Moron, Eresiben, Adonyban, jelenleg pedig Balogh társulata Rácz-Ahmáson működik.

— **Bicskén** — mint levelezőnk írja — igen jó bortermés s e mellett vig szüret volt. Bárhova térjünk be, — írja levelezőnk — bármelyik szőlősgazdát kérdezzük meg, mindenütt nyájas, megelégedett arcot találunk; csak egy baj van: kevés az edény; a ki 80 akóra számított, kap 100-at, 120-at. Gazdasági szempontból a szőlő aránylag kitűnően fizet, 2—3 magja van a kövérszemeknek; csak az volt a kár, hogy a 26.—27-ike közti éjjel megcsipette a hideg s így a szőlő nem való télire, mert a szeme hamar lehull. No de ez már a gazdaságonyok dolga; nekünk inkább a leve kell; ez meg így még több lesz! Ilyen is hasonló körülmények közt nem esoda, hogy mindenütt jókedv van! Kedélyes falusi mulatságoktól hangzanak a prés-házak. A többi közt igen sikerült volt a már régóta köztisztletben álló Tumlér családnál, mely ősrégi magyar vendégszeretetéről híres. — Igen szép társaság volt együtt. A többi közt jelen volt Sipos Antal ismert zongoraművész s mások. — A zene perze el nem maradhatott! József főherczeg felesuthi bandája hozta egész éjjel. A fiatalság táncra kelt, a kedv tetőpontját érte! Éjjel felé szlázodott a vig társaság, kedélyes szüreti mulatság emléket vivén magával, mely körül az érdemes háziasszonyon kívül legtöbb érdeme volt a kedves háziasszonyoknak, ki egész a fáradhatlanságig igyekeztek a vendégkoszoru jókedvét fokozni megnyerő modora és ritka körültekintése által!

— **Színészeink** városunkba megérkeztek; az első előadás október 16-án leend. Ez alkalommal a „Szigetvári vértanúk“ című színmű adatik kiállításal. Közönségünk figyelmét felhívjuk színészeinkre s pártolásába ajánljuk a színiüget. A színtársulat jó erőkből van összeállítva s a minél nagyobb pártolást megérdemli. Károlyi Lajos, a derék igazgató mindent elkövetett, hogy a közönség igényeinek megfelelő társulatot szervezzon, e végből közönségünk mult évi kedvencei nagy részét szerződtette.

— **A helybeli apáca-zárdában** az előadások már megkezdődtek; s felkértünk annak közlésére, hogy a kézimunka tanításért 1 frt. havi díjat kell fizetni s erre vonatkozó beiratások naponként eszközöltenek. A mult vizsgák alkalmával megsejleltük az intézet növendékei által készített munkákat s arról csakis dicséretet, szépet és jót irhatunk. — Az intézet az új főnökné vezetése alatt halad. Felhívjuk a szülők figyelmét, kik leányaikat a kézimunkák elsajátításában alaposan óhajtják kiképeztetni.

— **Károlyi Lajos** színtársulata tagjainak névsora következő: Balogh Károly, elsőrendű apaszínész, Bényei István, jellemszínész, Bérczy Ödön, első operette tenor, népszínmű énekes és szeles, Hevesi Gábor, első szerelmes és bonvivant, Károlyi Lajos, apaszínész, Kovács Elemér, intrigant, Kolosváry Oszkár, segédszínész, Kendi Gusztáv, operette énekes és elsőrendű komikus, Orsy Gusztáv, operette énekes és jellemszínész, Turcsányi Lajos, sugó, Szilágyi Béla, első operette buffo és bonvivant, Kövesy, komikus és kardalnok, Károlyi Árpád, kardalnok és segédszínész, Kutasi Béla, kardalnok és segédszínész, Lázárfi, kardalnok és segéd apaszínész, Lendvay János, kardalnok, Thorday Károly, kardalnok, Tamásy Gábor, kardalnok, Vasváry Béla, kardalnok, Balásy Ilka, társalgási, népszínmű és segéd operette színész, Balogné anya és komika, Bényeiné, operette és népszínmű énekesnő, Károlyné, társalgási színész, Kőművesné Anna, fiatal hősnő és társalgási színész, Mindszenti Kornelia elsőrendű collaratur operette énekesnő, Orsnyé, segéd anya és segéd operette énekesnő, Pifko Karolina, elsőrendű szende színész, Szabóné, anya és társalgási színész, Bereczky Irma, kardalnokné, Gléser Jozefa, kardalnokné, Gléser Hermína, kardalnokné, Gyöngyösy Emilia, kardalnokné, Hegedűsné, kardalnokné és segédszínész, Kövesiné, segédszínész és kardalnokné, Kolosváryné, kardalnokné, Lusztig Károly, karnagy, Kanf József, zenekar vezető, Lauer Béla, fodrász, 16 zenész.

— **Az új bor első áldozata.** Mint Ráczalmásról a „Független Polgárnak“ írják, Halupka József ottani lakos a napokban pinczejébe ment megtekintendő, hogy állanak az új borók. A bor már javában forrásnak indult, kitóduló gőze csakhamar levágtá lábáról Halupkát s néhány pillanat alatt megfojtotta.

— **Tuz utott ki** vasárnap délelőtt 11 óra tájban a sárretnen, hol egy kazal meggyulladt; azonban a hirtelen alkalmazott segély által sikerült a bajnak ideje korán elejét venni.

— **Dancz Nina** a mult színidényben városunkban közkedvességet kivívott színész, a fővárosi népszínházhoz lett szerződtetve a téli színidényre.

— **Veszprémben** szombaton alakult meg az önkényes tüzoltó-egylet. A választmány hat tagot küldött ki kebeléből tüzoltószerek beszerzésére; a kiküldöttek vasárnap indultak utra Budapestnek, s városunkba egy napot időztek; itt Orbán Rezső alparancsnok megmutatta a helybeli tüzoltó-egylet összes oltó készülteit, s a küldöttség élénk érdeklődéssel szemlélte a fecskendőket stb. Azután felvilágosításokat és tanácsot kértek a szerek bevásárlása körüli eljárásra; mire Havranek József ur szíves készséggel szolgált. A veszprémi önkényes tüzoltó-egylet máris 130 működő tagot számlál és 3000 frt. készpénzzel rendelkezik. Vendégeink szíves közönségek között búcsúztak el néhány helybeli tüzoltó bajtársaitól. Eljenek a derék veszprémi tüzoltók!

— **A székesfejérvári** kölcsönös népszegező-egylet üzletkimutatása szeptember haváról 1875. Bévétel: Maradvány aug. hóról 4791 frt. 25 kr. Hetibefizetések: 8272 frt. 10 kr. Tartaléktökekből 983 frt. 20 kr. Késedelmi kamatokból 124 frt. 69 kr. Nyomatványokból 51 frt. 20 kr. Váltókból 43765 frt. Kötelezőkből 5580 frt. Zálogokból 210 frt. Kamatokból 2247 frt. 24 kr. Összesen 66024 frt. 68 kr. — Kiadás: Váltókra 50391 frt. Kötelezőkre 5580 frt. Zálogokra 210 frt. Nyomatványokra 123 frt. Adóra 226 frt. 40 kr. Kezelési költségekre 330 frt. 69 kr. Pénztári készlet 9163 frt. 59 kr. Egyenleg 66024 frt. 68 kr.

— **Nem jól értette.** Százados régi jó szokás az nálunk, hogy a szőlőtulajdonosok úgy szüretkor ismerőseikhez a mustból egy kis kóstolót küldenek; így tett L. uram is, küldvén cselédjétől S. uramnak és családjának két pint jóféle mustot; hanem egy kis baj történt, t. i. a cseléd bár az illető család neve töviről-hegyire kellőg neki tudtul adatott, valamint az utca is, mégis egy másik hasonló család részesült L. uram szíves figyelmében, holott pedig az csak távolról ismerte L. uramat, de hát végre is az Isten áldja meg L. urat szíveskedéséért — és a mustot elfogadta és megis itta a küldő egészségére. Harmadnap azonban találkoztott L. uram S. urammal, s a must minéműsége fölül tudakozódott, s ekkor derült ki a tévedés. A cseléd azzal menté magát, hogy nem jól értette a megbízást; utóvégre is az egész oda lyukadt ki, hogy S. uramnak majd csipőset kell küldeni.

— **A puspoki palota előtt** egypár nap óta egy népbolondító csödi maga köré a közönséget, s jövedő czeduláit néhány garasért adja el boldognak, boldogtalannak. Az atyai eget, földet ígér, hogy mindenki, a ki csak czedulát vesz tőle, okvetlen boldog ember lesz, mert jövőjét leolvashatja róla; azután 3 számot, mely a czedulára nyomtatva van, be kell tenni a lútriba s az okvetlen kijön, lesz ternő és pénz annyi mint a köles. A hiszékeny közönség nagyon hajlandó a babonára, s hagyja magát bolonddá tenni, s a jövedvény czeduláit könnyű szerrel a nép nyaka közé szózza. — Bámulják a miniszterium bölcsességét, hogy erre csak engedélyt is ad; kapitányságunktól pedig csodáljuk, hogy megengedi a város közepén e botrányt!

— **Egy aranyos karpereczet** zálogosított el a napokban egy pinczér a helybeli zálogháznál, hol a zálogtárgyra 10 frtot kapott. A betevő a kapott zálogbárczát eladta 2 forintért egy asszonynak, ki azon reményben, hogy jó üzletet csinált, kiváltotta a karpereczet; azonban öröme nem tartott sokáig, mert az ékszer megbecsültetvén, azon szomorú tapasztalatra jött, hogy megcsalódott, lévén a karperecz trombita aranyból és 1 frt. értékű.

— **Figyelmeztetjük** az illető szőlőtulajdonosokat, miszerint a saját használatra való törkölfőzésre vonatkozó engedély iránti jelentkezés bezárólag vasárnap f. hó 10-ig történetik a város kapitánysági hivatalban.

— **Gaszner Pál** ur a színházi ruhatár számára egy csikós-öltönyt ajándékozott.

— **Meghívás.** Vasárnap, azaz 1875. évi október hó 10-kén Székesfejérvárott a „magyar király“ szaloda emeleti termében tartandó táncpróbára a t. cz. közönséget tisztelettel meghívjuk. — *Strobel Ferencz*, táncmester.

□ **Rövid hírek.** A színházi zenekar megérkezett, igen jó erőkből van összeállítva s közelebb már esténként az előadást megelőzőleg kávéházakban működni fog. — Az ujonczok már bejöttek ugy a honvédség, mint a közös hadseregbeliek részéről. — Szilágyi Béla sokoldalú tehetségű színész a téli ivadra Károlyi szerződtette társulatához. — Október 6-kát mindenütt kegyeletesen készülnék megülni; csak nálunk nem. — Az ősi nagy hadgyakorlatoknak Budapesten 2 honvéd, 1 közös hadseregbeli katona és 4 ló lett áldozata.

Gabona-ár október 6-án.

Alsóausztriai mérő	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	4 60	4 30	4 —			
Kétszeres	3 60	3 50	3 40			
Rozs	3 20	3 10	3 —			
Árpa	2 70	2 60	2 50			
Zab	2 —	1 95	1 90			
Kukoricza	2 50	2 40	2 20			

Felelős szerkesztő: **Hattyufy Dezső.**

Nyiltér.

Nyilatkozat.

Kertész Ferencz lovasberényi gyógyszerész ur több Nyék község vidékebeli birtokos urakhoz saját alól kibocsájtott s röpiratnak nevezhető leveleket küldött szét, melyben a Nyék községben felállított gyógyszerert, valamint az abban működő Goldschmid Gusztáv gyógyszerészt aljas rágalmozásaival kisebbiteni nem átalotta s ezáltal valószínűleg annak megbuktatására igyekszik, mert Kertész ur az, ki azon célból, hogy a k. nyéki gyógyszerert megbuktathassa, Veleneczen zuggyógytárt állított fel s gyógyszerait alattomos uton árusítatá el mindaddig, míg azért a tek. megyei hatóság által, az ott talált gyógyszererei elkobzásán kívül meg nem büntettetett; ennél fogva alólítottak mint K. Nyék község képviselői és előljárói gyógyszerertünk és érdemekben megőszült gyógyszerésztünk becsülete s jóhírve megóvása tekintetéből kötelességünknek tartjuk kinyilatkoztatni, miszerint Kertész urnak fentérintett röpiratbeli vádaskodása nem egyéb kenyérrigységéből származott aljas rágalmozásnál s ajánljuk Kertész urnak, hogy jövőre a helyett, hogy collegái gyógyszerertát kémleltesse a saját gyógyszerertárára fordítson több godot s úgy nem kell attól tartania, hogy a nyéki gyógyszerertár az övét megbuktassa. K. Nyéken, szept. 20 án 1875. — *Takáts István. Weimer Dávid, községi előljáró. Kovács János. Szöke Dániel. Vértessy József. Lőrincze József bíró. Ifj. Sárközy Kázmér, községi előljáró. Rácz János. Illmitza Ignác. Ifj. Földváry Lajos. Földváry Sándor.*

Hirdetések.

Egy 15—16 éves tanoncz felfogadtatik

Szabó István

selyemfestőnél

Székesfejervárott, belváros, csatorna-part 6-dik sz.

Hirdetmény.

Székesfejervár sz. kir. város kórházi és szegényügyi bizottmánya részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a városi betegintézetnél élelmezés és mosás a közgyűlésileg megállapított díjak mellett jövő 1876. évi január hó 1-től kezdve egy évre vállalatba adatik ki; ennél fogva felhivatnak mindazok, kik ezen ügyletre vállalkozni kívánnak, miszerint folyamodványait f. 1875. évi október hó 21-én reggeli 8 óráig alulírott bizottmányi elnökhöz nyujtsák be, annyival is inkább, minthogy a netán később érkező kérvények figyelembe nem vétethetnek.

A szerződési viszonylagos feltételek a városi számvevői hivatalban a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Székesfejervárott 1875. szeptember 17-én tartott kórházi bizottmányi ülésből.

Id. Námesy Ferencz s. k.,
bizottmányi elnök.

Néhai grf. Zichy Miklós urnak Palota és Kuti határaiban levő birtoka, mely 2243 holdat tesz, bérbeadandó. — Értekezhetni a jelenlegi tulajdonosnővel V.-Palotán.

Alkuszok el nem fogadtatnak.

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

Árverési hirdetmény.

A székesfejervári e. f. kir. telektörvényszéknek 7564/Tk. 75. sz. a végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Linzer Károly helybeli lakos elleni esődügyben lefoglalt és a székesfejervári 49. sz. tjkv. A 1 sor, és 485 hrsz. al. lévő háznak 10000 frt. ugy 9 sor 184 hrsz. al. rétnek 100 frt. végre 10 sor, és 593 hrsz. al. rétnek 100 frt. becsértékben végrehajtás utján leendő elárverezése elrendeltetik, s ennek foganatosítására I-ső határidőül 1875. évi november hó 10. szüksegesetében II-ik határidőül 1875. évi december hó 10-ik mindenkor d. e. 9 órája a megyeháznál II-ik emeletbe azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy II-ik árverésen a fekvőség becsáron alól is 10%ó bánatpénz-keppen letétele mellett elfog adatni

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir. végrehajtó Tuboly István urnál megtekintheők.

Egyszermind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett e hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prdt. 433. és 406. §§. aihoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik, igénykeresetüket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasítatni.

Kelt a székesfejervári e. f. kir. törvényszéknek 1875. évi aug. hó 13 án tartott tkkvi üléséből.

Faith János,

kir. tkvvezető.

Soeben erschien und zu beziehen durch die Buchhandlung von **Peter Klökner** in Stuhlweissenburg.

Für Schüler des Maschinenbaues u. Techniker überhaupt.

C. G. WEITZEL,

Ingenieur-Director des Technicum Mittweida-Chemnitz

Unterrichtshefte

für den gesammten Maschinenbau

mit zahlreichen

in Farben ausgeführten Constructionszeichnungen.

Zweite Auflage. 1—12. Lieferung à 5 Ngr. = 30 kr.

Leipzig, 1875.

Moritz Schäfer.

Hirdetmény.

Székesfejervár sz. kir. város kórház és szegényügyi bizottmánya részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a városi agg- és szegény intézetbeli gondozatok, valamint a tolonczok és rendőri foglyok élelmezéséhez szükséges nyers anyagok szállítása; nemkülönben ugyanezek számára megkivántató kenyérszolgáltatása 1876. év január 1-től fogva egy évre nyilvános árlejtés utján vállalatba adatik; ennél fogva fölhivatnak mindazok, kik ezen ügyletre vállalkozni szándékoznak, miszerint a f. évi október 21-én d. e. 9 órakor a városház nagytermében tartandó árlejtésnél ígéreiteket tegyék meg, vagy pedig az alább jelzett biztosítékkal ellátott zárt ajánlataikat a fennirt határidőig a városi iktató hivatalba adják be.

A nyers anyagok szállításához megkivántató 250 frt. o. ért. ovadék-összeg, és a kenyérszolgáltatáshoz szükséges 50 frt. bánatpénz fejében ugyanennyi értékű helybeli takarékpénztári könyvecskék elfogadtatnak.

A szerződési viszonylagos feltételek a városi számvevői hivatalban a hivatalos órák alatt bármikor megtekintheők.

Kelt Székerfejervárott, 1875. évi szeptember 21-én tartott kórh. bizott. ülésből.

Id. Námesy Ferencz,

s. k. bizottmányi elnök.

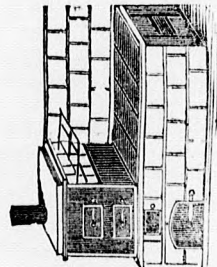
Márkus Simon lakatosmester,

Székesfejervárott, nádor-utca 13. sz.

Ajánlja vasbútor, takaréktűzhelyeit valamint

Geburt-kályhák

egyedüli: főrakárát, saját készítményű szén, fa, és coaks-kályhát, melyek nagy választékban nála kaphatók.

Továbbá elvállal mindennemű lakatosmunkákat, készíti sárkorlátokat öntött- vagy kovácsolt-vasból bármely minta szerint. Geburt kályhák javítását is elvállalja. — Vidéki megrendeléseket pontosan teljesít.

Kiche Lajos

Sz.-Fejervárott, nádor-utca, Hübner-féle házban, Schlesinger L. és társa urak mellett.

Ajánlja a n. é. közönség figyelmébe nagyválasztéku házi- és konyhaszereit, angol, francia és csehországi üveg- és porcellán raktárát; legjobb minőségű

petroleum lámpáit

és petroleum főzőkályhát, ugyszintén

valódi amerikai varrógépeit

végül alpacca és china-ezüst tárgyait jótállás mellett a legjutányosabb árákon. — Varrógépek javítását is elvállalja.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Őszi legujabb női ruhakelmék. Angol, Patent és selyem bársonyok. Bel- és külföldi futószőnyegek és pamlagok. — Posztó és bársony női felöltők. Welour, és Duple kendők s gallérok. Brünnel, bőr s bársony legjobb minőségű női cipők. Selyem- és bársonyszalagok. Selyem és Lama csipkék. Paszománt, Crepin és rojtok nagyválasztékban kaphatók bámulatos olcsó áron egyedül

Schlesinger L. és társa

divat-kereskedésben, Székesfejervárott nádor-utca.

Nyomat. Sz.-Fejervárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában, Szammer Kálmánnál.